

18 Δεκεμβρίου. 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Γ. Π. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 959/88)

Έννομο συμφέρον — Αποδοχή διοικητικής πράξεως — Στερεί αιτούντα εννόμου συμφέροντος, εκτός εάν η αποδοχή δεν ήταν θεληματική ή έγινε υπό την επίρεια πείσεως ή βίας.

Προθεσμία καταχωρήσεως Αιτήσεως Ακυρώσεως — Σύνταγμα, Άρθρο 146.3. 5

Με απόφασή του ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος δε δέχθηκε έκπτωση φιλοδωρήματος ΛΚ 18.000 από το φορολογητέο εισόδημα της αιτούσης εταιρείας για το φορολογικό έτος 1975 (74). Το φιλοδώρημα είχε καταβληθεί στον αποχωρούντα Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της αιτούσης. Η απόφαση κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 27/10/77. 10

Με επιστολή 17/11/77 η αιτούσα υπέβαλε ένσταση. Στις 5/12/77 ο καθ' ου η Αίτηση απέρριψε την Αίτηση (Βλ. επιστολή ημερομηνίας 5/12/77, που περιλαμβάνεται ολόκληρη στις σελίδες 3179 και 3180). 15

Επακολούθησε συνάντηση εκπροσώπων της αιτούσας με τον Έφορο, κατά την οποία αποφασίστηκε, όπως η φορολογία ανασταλεί μέχρι το Ανώτατο Δικαστήριο εκδώσει απόφαση επί παρομοίου με το υπό συζήτηση θέματος, που εκκρεμούσε τότε ενώπιόν του. 20

5 Μετά την έκδοση της σχετικής αποφάσεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος προχώρησε με την επιβολή των φορολογιών και πληροφόρησε περί τούτου την αιτούσα με επιστολή ημερομηνίας 17/12/1986. Σε ανταπόκριση η αιτούσα εταιρεία πλήρωσε τον οφειλόμενο φόρο στις 5/2/87.

10 Πολύ αργότερα στις 12/7/88, ο Σύμβουλος της αιτούσας για φορολογικά θέματα ζήτησε από τον καθ' ου η Αίτηση να λάβει την τελική του απόφαση επί της ενστάσεως. Η θέση του καθ' ου η Αίτηση ήταν, ότι η ένσταση είχε αποφασιστεί στις 5/12/77.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι η τελική απόφαση του Εφόρου εκδόθηκε στις 17/12/86. Η αιτούσα δεν προσέβαλε την εν λόγω απόφαση, αλλ' αντίθετα την απεδέχθη - καταβάλλοντας ολόκληρο τον οφειλόμενο φόρο χωρίς επιφύλαξη.

20 Συνεπώς η Αίτηση Ακυρώσεως τυγχάνει απορριπτέα τόσο γιατί καταχωρήθηκε εκπρόθεσμα, όσο και γιατί η αιτούσα στερείται εννόμου συμφέροντος, με βάση τη νομική αρχή, που προκύπτει από το πρώτο από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορριπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

25 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Demetriou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 920,

30 *Matero Ltd. v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1574,*

Georghiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 400.

Προσφυγή.

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία παρέλειψαν να αποφασίσουν επί της ενστάσεως των αιτητών κατά της φορολογίας του εισοδήματός τους για το φορολογικό έτος 1975.

40 *Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον Αιτητή.*

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για

τους Καθ' ων η αίτηση.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια εταιρεία ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:-

5

“1. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να αποφασίσουν επί της ένστασης των αιτητών κατά της φορολογίας του εισοδήματός τους για το φορολογικό έτος 1975 (έτος εισοδήματος 1974) είναι άκυρη και ότι παν το παραλειφθέν έδει να είχε εκτελεσθεί.

10

2. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερ. 26/9/88 διά της οποίας απεφασίσθη ότι η ένσταση των αιτητών κατά της φορολογίας του εισοδήματος τους για το φορολογικό έτος 1975 (έτος εισοδήματος 1974) αποφασίσθηκε κανονικά την 5/12/77 είναι άκυρη, παράνομη και εστερημένη οιοδήποτε νομίμου αποτελέσματος.”

15

3. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη των καθ' ων η αίτηση να εισπράξουν φόρον ανερχόμενο σε £5,102.13 πλέον £2,759.42 τόκο για το φορολογικό έτος 1975 (74) είναι άκυρη, παράνομη και εστερημένη οιοδήποτε νομίμου αποτελέσματος.”

20

25

Η αιτήτρια εταιρεία είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και ιδρύθηκε την 1.9.1968. Το εγκεκριμένο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας κατά τον ουσιώδη χρόνο ήταν 100,000 μετοχές της £1 η κάθε μια, και το εκδοθέν κεφάλαιο ήταν 60,000 μετοχές της £1 η κάθε μια, £60,000.

30

Οι διευθυντές της εταιρείας είναι οι Πέτρος Μιχαηλίδης και Αλίκη Μιχαηλίδου.

Το εισόδημα της αιτήτριας εταιρείας κατά τον ουσιώδη χρόνο προέρχεται από εμπόριο.

35

Η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε δήλωση εισοδήματος για το φορολογικό έτος 1975 (74) στις 18 Σεπτεμβρίου, 1975. Στη δήλωση αυτή συμπεριέλαβε σαν έκπτωση ποσό £18,000.- που σύμφωνα με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση της εταιρείας καταβλήθηκε σαν

40

φιλοδώρημα στο Διευθυντή και Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Πέτρο Μιχαηλίδη.

5 Ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος (που στη συνέχεια θ' αναφέρεται σαν ο "Έφορος") αρνήθηκε να επιτρέψει την έκπτωση των £18,000.- και με επιστολή του με ημερομηνία 27 Οκτωβρίου, 1977, κοινοποίησε στην αιτήτρια την απόφασή του αυτή μαζί με βεβαίωση φόρου πάνω στο εισόδημά της για το Φορολογικό έτος 1975 (74).

10

15 Η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε ένσταση στην πιο πάνω φορολογία μέσω του συμβούλου της για φορολογικά θέματα κ. Φάνου Ιωνίδη με επιστολή ημερομηνίας 17.11.1977 για το λόγο, ότι δεν επιτράπηκε να αφαιρεθεί από τα κέρδη της εταιρείας το φιλοδώρημα των £18,000 που πληρώθηκε στον αποχωρούντα διευθυντή Πέτρο Μιχαηλίδη.

20 Ο Έφορος για εξέταση της ένστασης ζήτησε τα πρακτικά της συνεδρίας των συμβούλων της εταιρείας κατά την οποία αποφασίστηκε η πληρωμή του φιλοδώρηματος. Αφού παρασχέθηκαν τα στοιχεία αυτά, ο Έφορος, μετά από προσεκτική εξέταση της όλης υπόθεσης πήρε απόφαση πάνω στην ένσταση, σύμφωνα με την οποία διατήρησε την αρχική του απόφαση και απέστειλε στους αιτητές ειδοποίηση επιβολής φορολογίας ημερομηνίας 5.12.1977 μαζί με συνοδευτική επιστολή ημερομηνίας 25 5.12.1977 το περιεχόμενο της οποίας έχει ως εξής:

30 "Αναφέρομαι εις την ένστασίν σας κατά της φορολογίας της εταιρείας σας διά το έτος 1975 (74) (έτος εισοδήματος 1.9.73 έως 31.8.74) και πληροφορώ υμάς ότι αυτή έχει επικυρωθή επί £12,005 ως φορολογητέον εισοδήματος διά το έτος 1975.

35 2. Ο λόγος διά τον οποίον το φιλοδώρημα εκ 18,000 το οποίον η εταιρεία παρεχώρησεν εις τον κ. Πέτρον Μιχαηλίδην (Διευθυντήν), δεν επιτράπη, είναι διότι τούτο δεν εγένετο αποκλειστικώς και μόνον διά την παραγωγήν του εισοδήματος της εταιρείας ως προνοεί το άρθρον 11 των περί Φόρου Εισοδήματος Νόμων 1961 έως 1976.

40 Ως εκ τούτου εάν δεν συμφωνήτε με την ως άνω απόφασιν μου, σας επισύρω την προσοχήν σας εις την παράγραφον 6 της ειδοποιήσεως πληρωμής φόρου.

Εσωκλείω ειδοποίησιν πληρωμής του φόρου.”

Μετά την απόφαση του Εφόρου της 5.12.1977 ο Σύμβουλος του αιτητή κος Φάνος Ιωνίδης έστειλε επιστολή ημερομηνίας 17.12.1977 και ζήτησε συνάντηση με τον Έφορο Φόρου Εισοδήματος. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε την 5ην Ιανουαρίου 1978 και συμφωνήθηκε να παραμείνει εκκρεμής η υπόθεση για τους πιο κάτω λόγους που αναφέρονται στην επιστολή του Εφόρου με ημερομηνία 10.1.1978:

“Αναφέρομαι εις την ημετέραν συνέντευξιν που έλαβεν χώραν εις το Γραφείον του Διευθυντού κ. Α. Αποστολίδη κατά την 5ην Ιανουαρίου 1978 και πληροφορώ υμάς ότι ουδεμία απόφασις θα ληφθή υπό του Γραφείου μας, επί του θέματος του φιλοδωρήματος το οποίον παρεχωρήθη εις τον κ. Πέτρον Μιχαηλίδην, έως ότου εκδοθή δικαστική απόφασις επί παρομοίας φύσεως, η οποία ευρίσκεται επί του παρόντος ενώπιον των Δικαστικών Αρχών.”

Όταν εξέλιπαν οι λόγοι για τους οποίους δόθηκε αναβολή στάληκε επιστολή ημερομηνίας 17.12.1986 στην αιτήτρια με το πιο κάτω περιεχόμενο:

“Αναφέρομαι στην συμφωνία που είχετε καταλήξει κατά την συνάντησή σας με τον Διευθυντήν Εσωτερικών Προσόδων την 5ην Ιανουαρίου 1978 και σας πληροφορώ ότι -

(α) Όπως επρόβλεπε η συμφωνία που αναφέρεται πιο πάνω, ο Διευθυντής Εσωτερικών Προσόδων ανέβαλε την λήψη τελικής απόφασης σχετικά με το φιλοδώρημα που εδόθη στον Διευθυντήν της εταιρείας κων Πέτρον Μιχαηλίδη. Ως αποτέλεσμα τούτου, εδόθησαν οδηγίες στο Τμήμα Εισπράξεως Φόρων να μη απαιτήσει την πληρωμή του οφειλομένου φόρου διά το φορολογικό έτος 1975 και που ανήρχετο σε £5,102.12. Επίσης αφαιθήκαν εκκρεμείς οι φορολογίες για τα φορολογικά έτη 1977 και 1978.

(β) Μετά την απόφαση του δικαστηρίου σε προσφυγή επί παρομοίου θέματος εδόθησαν οδηγίες στο Τμήμα Εισπράξεως Φόρων να προχωρήσει άμεσα με την

είσπραξη του οφειλομένου φόρου διά το φορολογικό έτος 1975. Επίσης έχω προβεί εις αναθεώρηση των φορολογιών σας για τα φορολογικά έτη 1977 και 1978. Εσωκλείω αναθεωρημένες ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας και αν νομίζετε ότι αδικείσθε με την απόφασή μου αυτή, επισύρω την προσογή σας στην παράγραφο 4(α) των σημειώσεων των ειδοποιήσεων, και μπορείτε να υποβάλετε γραπτή ένσταση, εξηγώντας πλήρως τους λόγους για τους οποίους φέρετε ένσταση κατά των φορολογιών που σας επιβλήθηκαν.”

Η αιτήτρια εταιρεία σε συμμόρφωση με την πιο πάνω επιστολή, στις 5.2.1987, πλήρωσε τον οφειλόμενο φόρο ανερχόμενο σε £5,102.13 πλέον τόκους.

Στις 12.7.1988 ο Σύμβουλος της αιτήτριας κος. Φάνος Ιωνίδης, με επιστολή του (Τεκμήριο 5 στην αίτηση) ζητούσε να ληφθεί εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση, τελική απόφαση πάνω στην ένσταση του αιτητή. Απάντηση στην πιο πάνω επιστολή δόθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου, 1988, ως εξής:

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας της 12 Ιουλίου 1978 για τους πιο πάνω πελάτες σας και σας πληροφορώ ότι -

- (α) Η ένσταση των πιο πάνω πελατών σας κατά της φορολογίας του εισοδήματός τους για το φορολογικό έτος 1975 (έτος εισοδήματος 1974) αποφασίστηκε την 5.12.77.
- (β) Μετά από συνάντησή σας με τον Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων την 5ην Ιανουαρίου 1978, αποφασίστηκε από το Γραφείο μας να μη ληφθεί καμιά απόφαση για είσπραξη του οφειλομένου φόρου μέχρις ότου εκδοθεί δικαστική απόφαση επί παρομοίας φύσεως υπόθεσης που ευρίσκετο τότε εκκρεμής ενώπιον του Δικαστηρίου. Η απόφασή μας αυτή κοινοποιήθη στους πελάτες σας με την επιστολή μας ημερομηνίας 10.1.78. Το Τμήμα Εισπράξεως επίσης ειδοποιήθη να μην προχωρήσει με την είσπραξη του οφειλομένου φόρου.
- (γ) Όταν η παρόμοια υπόθεση που εκκρεμούσε στο Δικαστήριο διευθετήθηκε, το Γραφείο αποφάσισε να προχωρήσει με την είσπραξη του οφειλομένου φόρου.

- Προς τούτο ειδοποιήσαμε τους πελάτες σας με την επιστολή μας ημερομηνίας 17 Δεκεμβρίου 1986. Ακολουθώντας οι πελάτες σας, δίχως να αμφισβητήσουν την απόφασή μας, προέβησαν στην πληρωμή του οφειλομένου φόρου την 5.2.1987. 5
- (δ) Εν όψει των πιο πάνω, θεωρώ ότι η ένσταση των πιο πάνω πελατών σας έχει κανονικά αποφασιστεί και δεν χρειάζεται να επαναποφασιστεί όπως εσείς ζητάτε στην παράγραφο 2 της επιστολής σας με ημερομηνία 12 Ιουλίου 1988.” 10
- Στη συνέχεια η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή στις 9 Δεκεμβρίου, 1988. 15
- Στην ένστασή του ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση πρόβαλε τις πιο κάτω προδικαστικές ενστάσεις.
- “Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Η τελική απόφαση λήφθηκε στις 17.12.1986, ενώ η προσφυγή κατεχωρήθηκε στις 13.12.1988. 20
2. Οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρο για το λόγο ότι συμφώνησαν με το περιεχόμενο της επιστολής ημερομηνίας 17.12.1986 σ' ότι αφορά το επίδικο έτος και στη συνέχεια πλήρωσαν την φορολογία του έτους 1975 που είναι το επίδικο έτος.” 25
- Σαν αποτέλεσμα των προδικαστικών ενστάσεων και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος, πως αν οι προδικαστικές ενστάσεις εγίνοντο δεκτές, τότε η προσφυγή θα παρέμενε χωρίς αντικείμενο, δόθηκαν οδηγίες όπως εκδικασθούν πρώτα οι προδικαστικές ενστάσεις. 30
- Στη γραπτή του αγόρευση πάνω στην πρώτη προδικαστική ένσταση ο ευπαίδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, ισχυρίστηκε πως μια και η τελική απόφαση λήφθηκε στις 17 Δεκεμβρίου, 1986, κι' η προσφυγή καταχωρήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου, 1988, δηλαδή δύο χρόνια μετά από την απόφαση η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη γιατί δεν καταχωρήθηκε στα χρονικά όρια των 75 ημερών που καθορίζει το Σύνταγμα. (Η προσφυγή δεν καταχωρήθηκε στις 13.12.88 αλλά στις 9.12.88, αυτό 35 40

όμως δεν επηρεάζει την υπόθεση.)

5 Σχετικά με τη δεύτερη προδικαστική ένσταση, ο ισχυρισμός του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση είναι πως με την αποδοχή της τελικής απόφασης από την αιτήτρια με την πληρωμή του οφειλόμενου φόρου στις 5 Φεβρουαρίου, 1987, η αιτήτρια στερήθηκε κάθε έννομου συμφέροντος να προσβάλει την απόφαση.

10 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας στη γραπτή του αγόρευση ισχυρίστηκε πως οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να αποφασίσουν μέχρι σήμερα την ένσταση της αιτήτριας και ότι η επιστολή με ημερομηνία 26 Σεπτεμβρίου, 1988, δεν αποτελεί απόφαση στην ένσταση της αιτήτριας η οποία επαναλήφθηκε στην επιστολή του συμβούλου της για φορολογικά θέματα κ. Φάνου Ιωνίδα με ημερομηνία 12 Ιουλίου, 1988, και με την οποία ζητούσε τη λήψη τελικής απόφασης στην ένστασή τους.

20 Αναφορικά με τον ισχυρισμό, πως η πληρωμή του φόρου έχει αποστερήσει την αιτήτρια από κάθε έννομο συμφέρον να προσβάλει την πράξη, ο ευπαίδευτος δικηγόρος της ισχυρίστηκε πως μια και δε λήφθηκε καμιά τελική απόφαση πάνω στην ένσταση της αιτήτριας, τότε οι καθ' ων η αίτηση παράνομα προχώρησαν στην είσπραξη του ποσού για το φορολογικό έτος
25 1975.

30 Συμπληρώνοντας ο ευπαίδευτος δικηγόρος της αιτήτριας τόνισε πως, όπως φαίνεται στο σημείωμα στο περιθώριο της επιστολής των αιτητών με ημερομηνία 17 Δεκεμβρίου, 1977, στο φάκελο της υπόθεσης σε συνάντηση που έγινε μεταξύ εκπροσώπων της αιτήτριας και του Εφόρου στις 5/1/1978 η απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 1977, ανακλήθηκε. Στο εν λόγω σημείωμα αναφέρονται τα εξής:

35 “In the circumstances withdraw the determination and leave the case outstanding until the Court decides on the case already pending.”

40 Όσον αφορά τη σημασία του πιο πάνω σημειώματος, στην επιστολή των αιτητών στο φάκελο του Εφόρου βάσει του οποίου γίνεται ισχυρισμός ανάκλησης της απόφασης της 5ης Δεκεμβρίου, 1977, αυτή διατυπώνεται στην επιστολή του

Εφόρου με ημερομηνία 10 Ιανουαρίου, 1978 καθώς και στην επιστολή με ημερομηνία 17 Δεκεμβρίου, 1986, ότι η τελική απόφαση θα λαμβανόταν μετά την απόφαση του Δικαστηρίου. Για το σκοπό αυτό, όπως αναφέρεται στην επιστολή της 17.12.1986 είχαν δοθεί οδηγίες στο Τμήμα Εισπράξεως Φόρων να μην απαιτήσει την πληρωμή του οφειλόμενου φόρου. 5

Το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής ως προς τη συμφωνία της 5ης Ιανουαρίου, 1978, δε διαμφισβητήθηκε ποτέ από την αιτήτρια. 10

Το περιεχόμενο της επιστολής της 17ης Δεκεμβρίου, 1986, και ιδιαίτερα της παραγράφου (β) ενσωματώνει την τελική απόφαση του Εφόρου την οποία η αιτήτρια αντί να προσβάλει με προσφυγή, αποδέχτηκε με την καταβολή του απαιτούμενου φόρου και τόκων. 15

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί, πως η αποδοχή μιας διοικητικής πράξης χωρίς επιφύλαξη, στερεί τον αποδοχέα από κάθε έννομο συμφέρον να την προσβάλει, εκτός αν η αποδοχή αυτή αποδειχθεί ότι δεν ήταν θεληματική ή ασκήθηκε κάτω από την επήρεια πίεσως ή βίας (σχετικές είναι οι αποφάσεις: *Demetriou v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 920· *Matero Ltd. v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 1574· *Georghiou v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 400). 20 25

Κανένας ισχυρισμός δεν προβλήθηκε πως η αποδοχή της πράξης ή απόφασης στην προκειμένη περίπτωση δεν ήταν θεληματική. 30

Η αποδοχή της απόφασης και η καταβολή του φόρου έχει στερήσει την αιτήτρια εταιρεία από κάθε έννομο συμφέρον να προσβάλει την φορολογία που της επιβλήθηκε.

Κατά συνέπεια η προδικαστική ένσταση του ευπαίδευτου δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση που στηρίζεται στον πιο πάνω λόγο γίνεται αποδεκτή. Αλλά και η άλλη προδικαστική ένσταση για το εκπρόθεσμο της προσφυγής είναι βάσιμη. 35

Όπως ανάφερα πιο πάνω, η τελική απόφαση λήφθηκε και κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με την επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου, 1986. Το ότι η επιστολή αυτή ισοδυναμούσε με 40

κοινοποίηση τελικής απόφασης δε διαμφισβητήθηκε από την αιτήτρια, η οποία αντί να προσβάλει το περιεχόμενό της ή να το διαμφισβητήσει την αποδέκτηκε σαν τέτοια και συμμορφώθηκε μ' αυτή καταβάλλοντας τη φορολογία. Ύστερα από πάροδο σχεδόν δυο χρόνων από την πληρωμή ήρθε για πρώτη φορά να διαμφισβητήσει την απόφαση αυτή.

Κάτω από όλα τα περιστατικά της υπόθεσης και εν όψει των όσων έχω εκθέσει, η ένσταση των καθ' ων η αίτηση για εκπρόθεσμο της προσφυγής γίνεται επίσης αποδεκτή.

Κάτω από το φως των πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα πως η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Κατά συνέπεια η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Δεν κάμνω διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*